

Vystavím si skrovnou chaloupku

♩=100

Vys - ta - vím si skrov - nou cha - loup - ku, všec - ko čis - té ja - ko

na šroub - ku, stro - mo - ví a křo - ví vů - kol ní bu - dou dá - vat chlá - dek k ho - vě -

ní. od - tud ne - da - le - ko v há - ji be - síd - ku si sple - tu

z má jí. Až to všec - ko rád - ně do - ve - du, pak tě dív - čin - ko tam po - ve - du.

2. V chlívku s kozou bude kravička
a u šroubku z drnu lavička,
stáj a ovčín v jednom pořadí,
pod kolnou pak orní náradí,
stodůlka šest kroků záze,
vůkol plot a kousek hráze,
až to tak vše rádně vyvedu,
pak si tě tam samu přivedu.

3. Na dvorečku v kůrník kulatý
pro svou radost kvočně s kuřaty
kachnám, husám i vši drůbeži
sama budeš sypat večeri.
Něco pro dům, něco v Praze,
na trhu se prodá drazé,
až jen já to všecko dovedu,
pak si tě tam zrovna přivedu.

4. Na zahrádce mimo zeliny,
budou také vonné květiny.
V podzim rozličného ovoce
bude víc a víc rok po roce.
Ptactvo bude v houští cvrčet
a potůček veskrz hrčēt.
Jen až já to všecko vyvedu,
pak s tě tam do ní přivedu.

5. Jizbu prostou, sklipek klenutý,
pro mléko a soudek přepnutý,
z něhož, když k nám známý doskočí,
džbáněk čerstvého se natočí,
a v komůrce bude lůže,
v kterém se dvě směstnat může.
Až to všecko rádně dovedu,
pak tě do něho tam povedu.

6. Jestli se ti to tak zalíbí,
pak tě hoch tvůj vroucně políbí,
pak se zeptá, budeš-li jej chtít,
byť i o vše přišel, ráda mit?
A tak potom budem svoji,
pak nás žádný nerozdvoji.
Až to na tobě též dovedu,
pak si tě tam směle povedu.